

РЕШЕНИЕ

№ 13637

гр. София, 01.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 27.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **4699** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба на Б. И. Т., живущ в [населено място], [жк], бул. Г. Д., [жилищен адрес] срещу Решение № Ж-379 от 22.04.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране. Според жалбоподателя при постановяване на решението КЕВР не е взел предвид съществени факти и не е установил всички относими такива за правилното решение на спора. Излагат се твърдения, че електронните фактури за партида № 310224854227 са получавани на електронната поща на дъщеря му (И. Б. И.), а заплащането на сметките за електрозахранването на къща, с идентификационен номер 32Z103001100838Н, находяща се в [населено място], [община] е ставало за негова сметка, за което представя платежни като счита, че горното установява клиентските му права по партида 310224854227. Иска Електрохолд Продажби ЕАД да признае статута му на клиент и да му представи копия на документи подробно изброени в жалбата, както и КЕВР внимателно да преразгледа същата.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, представлява се от сина му С. Б. И. с пълномощно по делото. По същество моли съда да уважи жалбата и поддържа, че желае да получи сочените в жалбата документи и защо за посочените в нея периоди токът в горепосочения имот е бил спрян.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрк.П. моли съда да

отхвърли жалбата като недопустима, поради липса на правен интерес. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ ЕАД не се представлява в съдебно заседание. Постъпило е писмено становище, с което заявява, че жалбата е недопустима, поради липса на правен интерес и моли съда да прекрати производството, а в условията на евентуалност да отхвърли жалбата. Претендира се юристконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 80-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

„Електрохолд Продажби“ ЕАД (предходно наименование „ЧЕЗ Електро България“ АД) е регистрирано и започва дейност през 2007 г. При встъпването си на пазара на енергетиката през 2007 г., получава в електронен вид данни за регистрирани към този момент в клиентската информационна система лица.

Пренесени от такъв електронен архив са данни за наличие на сключен договор за продажба на електрическа енергия за битови нужди с клиентски номер 300110083811, с идентификационен номер 32Z103001100838H, находящ се в [населено място], с титуляр З. И. М.. Имотът е съсобствен между наследниците на И. Т. З. в това число и жалбоподателят в настоящето производство. По отношение на същия е била извършена съдебна делба по гр.д. № 117/1987г. на Трънски районен съд.

На 08.12.2015 г. е депозирано искане за пререгистрация на партидата на името на М. В. Д.. Искането е регистрирано в клиентската система със заявление за продажба на електрическа енергия №[ЕГН]/08.12.2015 г. Представеното в дружеството удостоверение за наследници на З. И. М. удостоверило, че г-жа М. В. Д. и нейната сестра Р. В. И. са дъщери на починалата З. М. и нейни законни наследници. Въз основа на предоставените документи, дружеството пререгистрирало имота на заявителя - М. Д.. На същата дата е направена и регистрация за получаване на електронни фактури на електронна поща [\[електронна поща\]](#) /л.20/.

На 14.02.2020г. титулярят на партидата г-жа М. Д. е заявила и заплатила в дружеството услуга за временно преустановяване на захранването в обекта, считано от 16.09.2020г.

През 2020г. е иницирано производство по оспорване на извършената през 1987г. делба на процесния имот. По този казус последователно са се произнесли Районен съд [населено място] (Р № 18/22.10.2021г. по гр.д. № 184/2020г.) и Окръжен съд – Перник (Р № 90/22.03.2022г. по в.гр.д. № 17/2022г.), които са прогласили нищожността на извършената по дело № 117/1987г. на РС Трън делба поради липса на подпис на наследника и съсобственик г-н Б. Т., жалбоподател в настоящето производство.

На 14.06.2022г. жалбоподателят Б. Т. подава заявление до ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ ЕАД с искане за прехвърляне на партидата, към което представя решението на съда относно съдебната делба и актуално удостоверение за наследници. С писмо с изх.№ [ЕГН]/21.06.2022г. /л.126 от делото/ дружеството отказва да направи горното като информира г-н Т., че за да бъде разгледана възможността за извършване

на исканата услуга следва да представи нотариално заверено писмено съгласие от другите съсобственици, с което същите дават съгласието си да стане страна по договора за продажба на електрическа енергия.

В издадена за имота данъчна оценка №[ЕГН]/29.06.2022г. е отразено, че жалбоподателят притежава 4/6 идеални части от недвижимия имот.

Жалбоподателят подава заявление за свързване на електрозахранването към къщата, като заплаща и съответната такса.

Междувременно на 15.08.2022г. /видно от представеното удостоверение за наследници/ настъпва смъртта на титуляра на партидата М. В. Д. и жалбоподателят отправя ново питане до ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ ЕАД за прехвърляне на партидата като междувременно е представена и данъчната оценка. Отново е дадено становище, че може да му се прехвърли партидата като декларира съгласието от другите собственици или съгласието се даде лично или нот.заверено /л.126 гръб/.

На 5.11.2022г. електрозахранването на къщата е възстановено. През 2023г. се установява, че електрозахранването на имота отново е прекъснато, като при направено запитване на жалбоподателя е съобщено, че същото е прекъснато по заявка на Р. В. И. / сестра на починалата М. В. Д./ На желанието на жалбоподателя и сина му захранването на имота да бъде възстановено, от енергодружеството заявяват, че това може да се направи само от титуляра на партидата, в случая покойник, при съгласие на неговите наследници.

На 13.07.2023г. Б. Т. подава писмено заявление до дружеството /л.127/ във връзка с подадените вече такива с вх.№ [ЕГН] от 14.06.2022 г. и № [ЕГН] от 29.05.2023 г. с молба да му бъде предоставена: „ информация за датата на прекъсване на електроснабдяването на абонатен номер 310224854227 през месец септември 2020 г., както и какви са заявените мотиви, за да се прекрати? След това на коя датата е възстановено електроснабдяването през 2022 г.? На коя дата отново е прекратено електроснабдяването през 2023 г., както и мотивите на заявителя, за да се извърши? Въз основа на какви текстове от нормативни актове и закони се основава прекъсването на въпросното електроснабдяване?“

В отговор изх.№ [ЕГН]/27.07.2023г. /л.128/ Е. Запад уведомява г-н Т., че: „Законен достъп до информация и право за заявяване на услуги или проверки, касаещи дейностите на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, има единствено лицето - страна по договора или нотариално упълномощен от него представител.

На основание на предоставените от Вас данни не можем да Ви идентифицираме като регистрирания клиент - страна по договора и в тази връзка не можем да Ви предоставим конкретна информация от извършените проверки и предприетите действия.“

Уведомяват го също така, че „В случай на настъпили промени след регистрирането на настоящия собственик/ползвател на имота като титуляр в клиентската информационна система на Дружеството, може да бъде изискана подробна информация, относно извършената проверка, от лицето - страна по договора или от нотариално упълномощен от него представител“.

На 01.03.2024г. жалбоподателят, чрез своя син и пълномощник, отправя запитване до Енергийния омбудсман на Електрохолд, който с писмо от 06.03.2024г. /л.129/ уведомява жалбоподателя, че от юристите на Електрохолд Продажби ЕАД е дадено становище, че като собственик на повече от 50% от имота, може да сключи договор за продажба на свое име, без да е необходимо да представя допълнителни документи и

не е необходимо да декларира, че има съгласието на останалите съсобственици на имота, както и че след заявката за прехвърляне на партидата ще има възможност да заяви и поставяне под напрежение, като заплати съответната услуга. Със същото писмо е уведомен и че предоставяне на допълнителна информация за извършени заявки и действия по клиентски номер се предоставя само на титуляр или упълномощен негов представител.

На 08.03.2024г. е сключен договор за доставка на електрическа енергия с партиден № 310268456420 с титуляр Б. И. Т..

На 26.03.2024г. Б. Т. подава жалба до КЕВР /л.121-123 от делото/ срещу Електрохолд Продажби за това, че в качеството си на продавач на електроенергия, според общите условия на договора, спрямо предходен партиден № 310224854227, не спазва общите условия на договора, както и чл. 94а, ал.2, т.5 от ЗЕ като в нарушение на общите условия на договора:

- нерегламентирано прекъсва електроснабдителната услуга за неустановен траен период
- преустановява електроснабдяването едностранно по заявка на титуляр при наличие на дело уреждащ легитимния характер на владение на имота, поставяйки в неравностойно положение съсобствениците
- неспазване на чл.4, ал.3 от общите условия на договора като не признава съсобственик като клиент на предоставената услуга, с оглед представени документи за собственост

Освен произнасяне на комисията по законосъобразността действията на дружеството по цитирани становища се поставя и въпроса спада ли г-н Б. И. Т. съгласно разпоредбите на чл.4, ал.3 към т.нар. „клиент по договора“.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ. Редът за разглеждане е този предвиден в Наредба 3/21.03.2013 г., като в чл. 142, ал. 1, т. 2 от същата разпоредба са преповторени правомощията на КЕВР по чл. 22, ал1, т. 2 от ЗЕ. В случая жалбата на Б. Т. е била подадена направо до КЕВР, поради което същата е изисквала от Електрохолд Продажби становище. Видно от съпроводителното писмо /л.120/ според КЕВР г-н И. е възразил срещу отказ за прехвърляне на собственост на партида и отговор на въпроси относно спиране и възстановяване на електрическа енергия.

В представеното от страна на дружеството становище /л.118 от делото/ жалбата на г-н Т. е определена като недопустима, поради липса на правен интерес „тъй като искането на жалбоподателя е изпълнено“. В допълнение е посочено, че по повод жалбата е изисквана информация от „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД относно причините за преустановяване на захранването в обекта. Получена е обратна информация, че на 14.02.2020 г. тогавашния титуляр на партидата - М. Д., е заявила услуга за временно преустановяване на захранването в обекта, считано от 16.09.2020 г. като това е платена услуга на електроразпределителното дружество, която се заявява и изпълнява по волята на клиента.

Установено е, че на 14.06.2022 г. в дружеството е постъпило искане за пререгистрация на имота на името на Б. И. Т.. Представено е удостоверение за наследници на И. Т. З., според което и Б. И. Т., и М. В. Д. са сънаследници на имота, и тъй като партидата се е водила вече на един от наследниците, г- н Т. е уведомен, че е необходимо съгласието на настоящия титуляр, партидата да бъде регистрирана на него. След предоставяне на

документи, доказващи че Б. Т. има най-голям наследствен дял, искането му е преразгледано и партидата е регистрирана на негово име с клиентски номер 310268456420 от 08.03.2024 г.

Относно възражението на жалбоподателя, че му е отказана информация дружеството отново застъпва, че законен достъп до информация и право за заявяване на услуги или проверки, касаещи дейностите на „Електрохолд Продажби“ ЕАД, има единствено лицето - страна по договора или нотариално упълномощен от него представител.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх. № Е-ДК-498 от 18.04.2024 г. (лист 112 от делото). Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 110 от 22.04.2024 г. (лист 107 и сл.), в който са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата.

При тази фактическа обстановка с оспореното Решение № Ж-379 от 22.04.2024г. енергийният регулатор е счел жалбата за неоснователна и е прекратил производството с мотиви, които дословно възпроизвеждат представеното от дружеството становище.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи и ангажирани от страните такива.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Двете ответни страни пледират за недопустимост на жалбата. В представените по делото писмени бележки депозираните от процесуалния представител на КЕВР се твърди, че в жалбата никъде не е посочено, че се обжалва именно административния акт на КЕВР, нито са изложени обстоятелствата, въз основа на които се счита, че Решение № Ж-379 от 22.4.2014г. на КЕВР страда от пороци, водещи до незаконосъобразност. В тази връзка съдът ще отбележи, че в жалбата /л.4 от делото/ съвсем ясно е разписано, че същата се подава срещу Решение № Ж-379/22./04.2024г на КЕВР, а наведените доводи касаят допуснато съществено процесуално нарушение при неговото постановяване, а именно постановяването му при неизяснена фактическа обстановка. По същество се иска Комисията да преразгледа жалбата като съобрази всички наведени пред нея доводи и събере целият относим доказателствен материал.

На следващо място според двете ответни страни жалбоподателят няма правен интерес да оспорва решението, тъй като дружеството „Електрохолд Продажби“ ЕАД е удовлетворило искането му за придобиване на клиентски права като е регистрирало партидата на процесния имот на негово име и е възстановило електрозахранването на имота. Съдебният състав не споделя доводите на страните, като намира, че същите не са разчели правилно предмета на жалбата. Внимателният прочит на жалбите – тази, с която е инициирано производството пред КЕВР и заведената пред съда установява, че с тях г-н Т. не е искал прехвърляне на партидата или възстановяване на електрозахранването, а установяването на допуснати нарушения на чл.98а, ал.2 , т.5 от ЗЕ /л.121-гръб от делото/ съгласно общите условия на договора за продажба по стар партиден номер 310224854227 като в жалбата изчерпателно са посочени действията и липсата на такива, с които според жалбоподателя са допуснати нарушения. Именно по отношение на този партиден номер жалбоподателят твърди, че е носител на клиентски

права, които неправомерно не са му били признати и/или нарушени от енергодружеството.

Според чл. 49, ал. 2, т. 7 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката, утвърдените общи условия на договори са част от лицензията, а според чл. 76, ал. 4, т. 8 от ЗЕ, КЕВР извършва текущ контрол на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, който включва и проверка на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително за договорни нарушения, неизпълнения на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсването на снабдяването с енергия.

Следователно оспорването в жалбата е подведомствено на КЕВР, явяващ се органът, оторизиран да извършва контрол на законосъобразността на действията на лицензианта. В случая безспорно се установява, че КЕВР не е изпълнила задълженията си по чл.144 от Наредбата да изясни фактическата обстановка, а съвсем формално е подхождала, като безкритично е възприела становището на дружеството. Ако беше изпълнила задълженията си, Комисията щеше да установи правилно предмета на спора, с който е сезирана, както и неистинността на част от твърденията в представеното ѝ становище.

Така тя е възприела твърдението, че Електрохлд Продажби ЕАД е изискала необходимата информация от г-н Т. в съответствие с нормативната уредба и след представяне на документи, доказващи, че именно той има най-голям наследствен дял, искането му е преразгледано и партидата е регистрирана на негово име. Видно от констатациите на съда жалбоподателят е предоставил на енергодружеството документи (съдебни решения и данъчна оценка), които го установяват като съсобственика с най-голям дял в един много по-ранен момент от сключването на договора. Следва да бъде отбелязано, че поради непълнотата на преписката, за което сигнализира в жалбата си и г-н Т., последователността и истинността на част от заявените факти е трудно проследима и същата се установява посредством последващи такива, поради което не може с точност да се посочи датата, на която това е станало, но видно от отговора на дружеството /л.126-гръб/ и последвалото заявление от 13.07.2023г. тези документи вече са били входирани, а по данни на жалбоподателя това е било факт и непосредствено след смъртта на стария титуляр на партидата, когато жалбоподателят отново е поискал прехвърлянето ѝ. Това е станало едва на 08.03.2024г. след намесата на енергийния обудсман, като видно от отговора му не са били нужни никакви други документи или съгласието на останалите съсобственици. Следователно тези условия са били налице в един много по-ранен момент (повече от година). Същевременно така изискваното от дружеството съгласие на всички съсобственици за „титулярството на партидата“ не се установява по отношение на друг съсобственик в този период и стои неясно кой е упражнявал клиентските права.

Установява се също, че въпреки легитимацията като собственик на имота, по отношение на жалбоподателя е била отказвана всякаква информация. В общите условия на договора за продажба на електрическа енергия съществуват понятията „битов клиент“ и „клиент“. Съгласно дефиницията на първото "Битов клиент" е клиент, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди. По делото няма спор, че предоставяната енергия се е ползвала за битови нужди, а има и данни, че сметките са заплащани именно от жалбоподателя и децата му. Съгласно чл.4,ал.3 от ОУ „В случаите, когато правото на собственост принадлежи на няколко лица, то правата и задълженията на КЛИЕНТ се упражняват от всички тях заедно, чрез

пълномощник или чрез избран от тях съсобственик, който упражнява правата и задълженията на КЛИЕНТ по сделката за продажба.“ Същевременно се установява, че при собственост над 50% явно не се изисква такова. Именно, като собственик с най-голям дял и реален платец на услугата, жалбоподателят поддържа, че е притежавал клиентски права, които са били нарушени, включително и чрез непредставяне на информация. В становищата си Електрохолд се позовава на термина „титуляр на партида“, но такъв термин не се ползва и не е разписан в общите условия на договорите, които регламентират клиентските права и условията, при които те се упражняват. Ето защо КЕВР, която одобрява общите условия, е дължала отговор на въпроса, поставен от жалбоподателя, спада ли г-н Б. И. Т. съгласно разпоредбите на чл.4, ал.3 към т.нар. „клиент по договора“ и установяват ли се спрямо него като такъв сочените нарушения.

Действително, в съдебно заседание жалбоподателят заяви, че информацията му е необходима във връзка с бъдещо търсене на обезвреда за претърпени вреди,но това не го лишава от правния му интерес, а точно обратното – установява същия. Правният интерес на жалбоподателя от сезиране на КЕВР не касае установяване на нарушения сами по себе си, а цели търсене на защита в резултат на тези нарушения. Същевременно тази обезвреда (присъждане на обезщетение) не се претендира в настоящето производство, за да се приеме, че не е от компетентността на този съд, тъй като такъв спор би бил подсъден на гражданския такъв. Няма данни и за заведено гражданско производство. Не може да се приеме също, че в случая иде реч и за сигнал във връзка с административно нарушение, доколкото в жалбата няма твърдения и отправени искания за започване на наказателна процедура, за да се приеме, че подалият сигнал няма правен интерес.

Не се споделя и възражението, че от съда се иска да разпорежи предоставяне на изброените в жалбата документи, както и че това не е сред правомощията на КЕВР. Ако комисията установи, че жалбоподателя е бил носител на клиентски права към момента на действие договора по сочената партида, сред тях безспорно е и да получава от Продавача в качеството му на краен снабдител, предвидената в действащото законодателство информация (чл.13, т.4 от ОУ). Както бе посочено именно в компетенциите на КЕВР е да осъществи контрол по изпълнение на лицензията, включително спазване на договорните задължения и ако установи сочените нарушения, Комисията е тази, която следва да даде указания за тяхното отстраняване, включително чрез предоставяне на информация в подходящ обем и вид съобразно законодателството, за да не се допуснат и други нарушения.

По изложените съображения съдът приема, че е сезиран с допустима жалба, срещу акт, който подлежи на обжалване, от страна с правен интерес и в предвидения за това срок.

По същество жалбата е основателна.

Както вече бе посочено, освен, че КЕВР не е индивидуализирал правилно търсената защита, не е изпълнил и задълженията си по чл.144 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Относитими към спора обстоятелства са останали без изясняване и обсъждане от страна на КЕВР, което прави решението й немотивирано, а изводите й необосновани. При това положение преписката следва да бъде върната за ново разглеждане, при което КЕВР, след като събере цялата необходима информация, включително чрез изискване от дружеството да представят всички налични данни и документи по партидата, да се произнесе по въпросите, с

които действително е сезирана в жалбата.

При този изход на делото разноси се следват на ответника, но тъй като такива не са претендирани в настоящето производство, то и съдът не присъжда.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК Административен съд София –град, III отделение, 80-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Б. И. Т., Решение № Ж-379 от 22.04.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране,

ВРЪЩА ДЕЛОТО във вид на преписка на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне съгласно указанията по прилагането на закона, съдържащи се в мотивите на настоящия съдебен акт.

Решението подлежи на оспорване пред Върховен Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщение, че е изготвено.

Преписи от Решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: